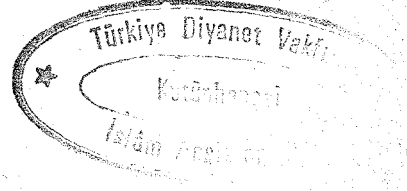

1

Millî Eğitim Bakanlığı İstanbul Yüksek İslâm Enstitüsü Yayınları 1-6

İ s t a n b u l

Yüksek İslâm Enstitüsü Dergisi

Revue de l'Institut des Hautes Etudes Islamiques

YIL I

SAYI I

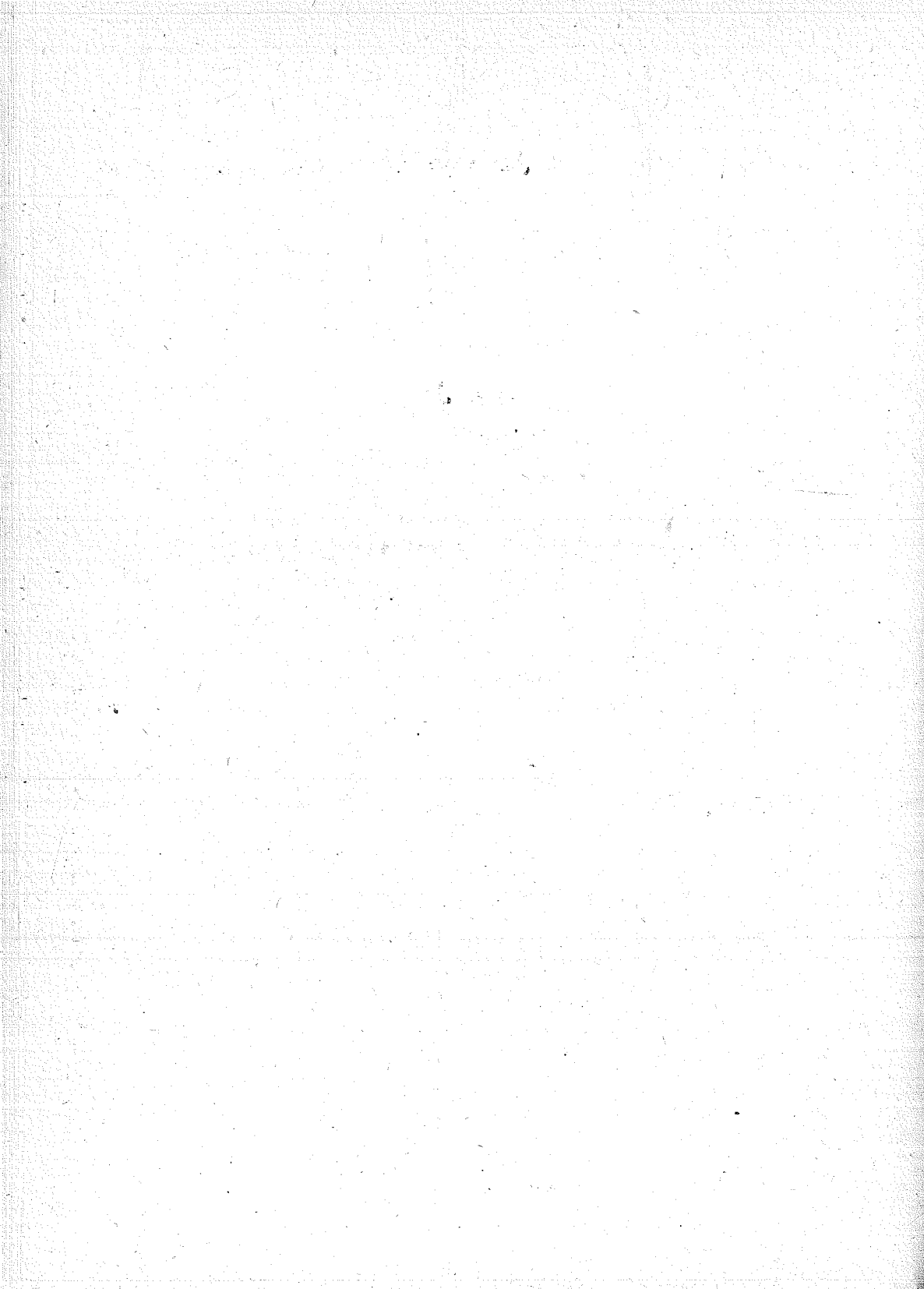
İSTANBUL YÜKSEK İSLÂM ENSTİTÜSÜ YAYINLARI: 5

M. Sabri Sözeri

ŞENFERÂ VE LÂMIYYETUL'ARAB

OSMAN YALÇIN MATBAASI

Divanyolu Caddesi Ersoy Han İstanbul 1962

Şenferā'nın Hayatı:

Şenferā (الشنفرى), Cahiliyye devrinin seçkin şairlerindendir. Yemenlidir. Güney Arapların, kendisinden sonraki devirlere şi'ri intikal eden emsalsiz şairidir¹. Milâdî V. asır sonu ile VI. asır başlarında yaşamıştır. Hicretten bir asır kadar evvel, takriben 525 yılında öldürülmüştür².

Şenferā, şairin asıl adı değildir, lâkabıdır. «Kalın dudaklı» mânasına gelir. Asıl adı ve nesebi üzerinde ihtilâf vardır. Mecānî'l-Edeb ve Esmau'l-Müellifin, adını Sabit b. Evsî'l-Ezdî (ثابت بن أوس الأزدي); *El-'Alām* ve *Tacu'l-'Arus* (III/318) 'Amr b. Mālikî'l-Ezdî (عمرو بن مالك الأزدي), *'Aynî, Şarhu's-Şavaḥid* (III/117) 'Amr b. Berrak (عمرو بن براق) olarak kaydediyor.

Nesebi Benu'l-Ḥariş b. Rabî'at b. 'l-Evās b. 'l-Ḥecr b. 'l-Henî b. 'l-Ezd b. Ğavs (بنو الحارث بن ربيعة بن الأواس بن الحجر بن الهنء بن الأزدي بن الفوث) dir³. El-'Anbārî (195), El-Ivas b. 'l-Ḥicr b. 'l-Huney (الإباص بن الحجر بن الهنوء) şeklinde harekelemiştir. Muberrred'e isnad olunan ve Zemahşerî'nin şerhi ile beraber tab'ı yapılan *Şarhu Lāmiyy-*

¹ GAL. Supp. I, 52. (Brockelmann, Geschichte der arabischen Litteratur, Supplement I, sahife 52).

² El-'Alām V/258 Fakat Esmau'l-Müellifin I/246, Mecānî'l-Edeb VI/291 ve M. Fehmi, Tarih i Edebiyatı Arabiyye 298, ölüm tarihini milâdî 510 olarak kaydetmektedir.

³ El-Eġanî, Mısır bas. XXI/87, Leyden bas. XXI/134. Hızānetu'l-Edeb, Kahire III/313, Būlak II/16. Sımṭu'l-Leāf II/414. GAL. Supp. I/52 Şerhu Dīvanu'l-Hamāse li'l-Merzūkî. 487 (الهنوء) kelimesinde (هـ) din kesre ve zamme olarak da telâffuzu vardır.

yezu'l-⁶Arab'ın (İstanbul 1300, Matbaatü'l-Cevâib) 11. sahifesinde Şenferâ'nın nesebi, altı (?) batında Sebe'ye kadar çıkarılmaktadır: Eş-Şanfarâ b. (?) 'l-Evas b. 'l-Hâcır b. 'l-Ezd b. 'l-Gavs b. Nebt b. Zeyd b. Kehlan b. Sebe ^{بن الأوس بن الحجر بن} الأشقرى بن (?) الأزد بن الفوس بن نبت بن زيد بن كهلان بن سبأ).

Sımtu'l Leâli müellifi, «Şenferâ'nın altı batında Sebe'ye kadar ulaştığı bu sıçrayışına şaşmamalıdır. Çünkü o, Addâin'den biridir» diye nükte yapıyor. «Addâin (عدائين) = Yaman koşanlar», Arabların bu lâkabla andıkları bir grup şairdir⁴. Koşukları zaman kendilerine atların bile erişemediği rivayeti Araplar arasında yaygındır. Herhalde Şenferâ'da ayrıca bir üstünlük görmüş olacak ki, Araplar, hızlı koşanlar için (أعدى من الأشقرى) — Şenferâ'dan daha hızlı) derler. Bu söz Arap ata sözleri arasına girmiştir⁵.

Şenferâ daha çocuk iken âilesi ile beraber Kuzey Arabistan kabilelerinden Benū Salāman'a esir düşüyor. Onların arasında yetişiyor. Bu sebeble eserlerinde kuzey Arabistan şi'ir dili hakim olmuştur⁶. Benū Salāman'dan bir adamla mübadele edilmek suretiyle kabilesine dönüyor. Fakat bu sırada evlenmek istediği kızın babası tarafından ağır hakaretlere uğrayarak reddediliyor. Adamın mensubu olduğu Benū Salāman kabilesinden yüz kişi öldürmeğe yemin ediyor. Kendisine fena muamele edenlerden intikamını almak, esaret yıllarının acısını çıkartmak için arasına dayısı⁷ *Taabbaşa Şerren*'in de katıldığı soygun ve katillere koyuluyor. Düşmanlarını yıldırıyor, aşiretlerin kendilerinden çekindiği adamlardan oluyor⁸. Bu mâcera ve mücadelelerini şiirlerine serptirmiştir. Bilhassa *Lāmiyyetu'l-⁶Arab*, bu tarzdaki mücadeleleri sebebi ile *Saālīku'l-⁶Arab* denen zümrenin hayatını tasvir etmesi bakımından da kıymetlidir.

Başka bir kabileye karşı suç veya cinayet işleyen mensublarını himaye etmek ve elbirliği ile diyetini ödemek Arap kabi-

⁴ Bu gruptaki diğer şairler: Es-Süleyk b. 's-Seleke, 'Abdullah b. Uneysi'l-Cuheniyy, 'Amr b. Umeyyeti'l-Zđameriyy, Eyyed b. Cābir, 'Omer b. Berrak, *Taabbaşa Şerren*. (Mecāni'l-Edeb VI/291. Muhammedu'l-İşāmî'd-Dimesşî, *Şerhu Lāmiyyetu'l-⁶Arab* 3).

⁵ Mecme'u'l Emsal I/332.

⁷ Merzuķî 487.

⁶ Gal. Supp. I/52.

⁸ Merzuķî 487.

leleri arasında âdetti. Fakat Şenferâ'nın uzayıp giden cinayetleri sebebiyle kabilesi onu, artık himaye edemez olmuş ve terdetmiştir. İşte bu tard hadisesi, edebiyata Lâmiyye'yi kazandırmıştır. Şenferâ Lâmiyye'sinde, bu vesileyle, kabilesine karşı istignasını, dağlara taşlara, çöllere vadilere ilticasını, hayvanlarla nasıl kaynaştığını tasvir etmektedir.

Nihayet Şenferâ'nın öldürdüklerinin sayısı doksan dokuzu buluyor. Karşılaştığı yüzüncü kişi, onu, gözünden vuruyor, Yaralı hali ile koşarak kaçıp kurtuluyor. Fakat düşmanları Benû Salāman, geceleyin su başına gelişini kollayarak, ^cAddain'den *Esyed b. Cābir*'in yardımı ile Şenferâ'yı yakalıyor ve öldürüyorlar. Öldürüldüğü gecede bir atlayışı ölçülüyor da yirmi adıma yakın olduğu görülüyor⁹. Öldürenlerden biri, kafatasını ayaklarının altına alıp çiğniyor. Fakat bir kemik kıymığı etine saplanıyor ve bu yüzden ölüyor. Şenferâ'nın ahdedtiği yüz kişi böylece tamam oluyor.

Şenferâ, kendisinin toprağa gömülmemesini istermiş¹⁰. Herhalde âkibeti de öyle olmuştur. Taabbağa Şerren'in ona alt güzel bir mersiyesi vardır.

Lâmiyyetu'l-^cArab'a dâir :

Şenferâ'nın şiirleri, İslâmiyyetten evvelki Arap şiirlerinin toplandığı hemen bütün edebî eserlerde vardır. Bedevî hayatını safha safha canlandırır. Bilhassa altmış sekiz beyitten ibaret olan Lâmiyye'si bütün Araplarca benimsenmiş ve «Lâmiyyetu'l-^cArab» diye meşhur olmuştur. Bazıları bu kasidenin Şenferâ'ya ait olduğunu kabul etmezler. *Halefu'l-Ahmer*'e (ölm. 180 h.) yahut İslâm'dan sonraki devirlerde yaşamış diğer şairlerden birine aittir derler¹¹.

Kasidenin filolojik kıymeti yanında, Cahiliyye devri bedevî yaşayışını, bedevîlerin duygu ve düşünce hayatını, ahlâkî prensip ve davranışlarını, yukarıda da belirttiğimiz «Şa'aliku'l-^cArab = Arab Fakirleri»¹² denen zümrenin vaziyetini tasvir etmesi

⁹ Aynî, Şerhu 's-Şevahid II/117.

¹⁰ C. Hurat, Arap ve Arap dilinde İslâm Edebiyatı (türkçe ter.) 41.

¹¹ C. Hurat, Arap ve Arap dilinde İslâm Edebiyatı (türkçe ter.) 42. GAL.

Supp. I/53.

¹² «Arab Eşkiyası» makamında da kullanılır.

bakımından da kıymeti vardır. Cahiliyye devrinden kalan Arap edebiyatı kaynaklarının başında hiç şüphé yok ki Muallakat gelir. Fakat Lāmiyetu'l-‘Arab ve emsali eserler de edebî güzelliikleri ile beraber bu devre ışık tutmaktadır.

Lāmiyetu'l-‘Arab’ı okumaya teşvik için hadis bile uydurulmuştur : ¹³ قال رسول الله : علموا اولادكم لامية العرب فان فيها القناعة و الشجاعة و الشجاعة
«Çocuklarınıza Lāmiyetu'l-‘Arab’ı öğretiniz, çünkü onda kanaat ve kahramanlık (duyguları terennüm edilmiştir)».

Hadis kaynaklarında böyle bir hadis bulamadık. Mevzu’ olduğu muhakkaktır. Feyzullah Efendi (Millet) kütüphanesindeki 2129 numaralı mecmuanın ikinci sahifesinde de şöyle bir kayıt gördük :

روى الأستراباذى فى شرح الحماسة أنه عليه السلام قال علموا اولادكم الشعر فانه
يفتح الذهن و يورث الشجاعة و السخاء و فى الحديث ان من الشعر (من البيان)
سحراً و ان من الشعر لحكمة .

«Esterabāzî, Hamase şerhinde Hz. Muhammed (s. a.) in şöyle buyurduğunu rivayet etti : Çocuklarınıza şi’ri öğretiniz. Çünkü şiir (onların) zihinlerini açar ve (kalblerine) cesaret ve cömertlik (duygularını) açılır. Ve yine başka Hadis’te şöyle buyrulur : Muhakkak ki şiirde (beyanda), insanı kendine çeken bir sihir vardır ve hiç şüphé yok ki şiirde, hikmet (doludur)».

Bu kaydın (فى الحديث) ten sonraki kısmı Hadis külliyyatında mevcuttur ¹⁴. Baş tarafı görülmemiştir. Fakat bu kısım da umumî olarak şiir öğrenmeye teşvik edicidir. Yukarıdaki mevzu’ hadis gibi Lāmiyyetu'l-‘Arab’a tahsis yoktur.

Lāmiyyetu'l-‘Arab, Şark’ta ve Garp’ta neşir ve tercüme edilmiş ve üzerinde çalışanlar olmuştur. Yazımızın sonunda bunlar hakkında bilgi verilecektir.

Türkçemizde Lāmiyyetu'l-‘Arab’a dâir şimdîye kadar herhangi bir çalışma ve tercüme yapıldığını tesbit edemedik ¹⁵. Millî Eği-

¹³ Fihrisu'l-Kutubi'l-‘Arabiyyeti Dari'l-Kutubi'l-Mısıriyye III / 217.

¹⁴ Buharî, K. Edeb, bab 90. Tirmizî, K. Edeb, bab 69. İbnü Mâce, K. Edeb, bab 41. Dārimî, K. İsti‘zan, bab 68. Müsnedü A. b. Hanel, I / 269, 273, 303, 309, 313, 327, 332 ; III / 456 ; V / 125.

¹⁵ Bağdatlı M. Fehmi, Tarih-i Edebiyat-ı Arabiyye I / 359 da 8 beytin tercümesi vardır. Ziya Paşa, Harabat mukaddimesinde, kasideyi şu beytiyle takdim ediyor :

tim Bakanlığı, Dünya Klâsikleri serisinden tercüme ve neşrine yıllarca evvel karar vermişse de henüz irfan kütüphanemize kazandırılmamıştır.

Pek muhterem hocam Yusuf Cemil Ararat'ın Arap lisan ve edebiyatına derin vukufu, üzerimizden eksilmeyen himmetleri ile Lâmiyyetu'l-'Arab tercümesini pek yakında Türk okuyucusuna takdim edeceğiz. Halen İstanbul'da Osman Yalçın Matbaasında basılmaktadır.

Bu yazımızla beraber yazma bir nüshanın fotokopisini de neşrediyoruz. Bu nüshanın aslı Ayasofya Kütüphanesinde «3936» numara ile kayıtlı mecmuanın «18 b — 31 a» sahifeleri arasındadır¹⁶. *Yakutu'l-Mustaşımî*'den naklen Muhammed b. Husam Şemsu'd-Dini 's-Sultânî tarafından 829 hicrîde Herat'ta yazılmıştır. Nefis, güzel bir yazıdır. Metin, iri sülüs, beyitler altındaki şerhler daha küçük ve nesihlidir. Şarihin kim olduğuna dair bir kayıt yoktur.

Hattatların piri olan *Yakut*'tan (ölm. 698 / 1298) büyük bir muvaffakiyetle nakledilen bu eserin fotokopisini iki sâikle buraya koyduk :

a) Bir san'at eserini kütüphane raflarından çıkarıp san'at ve ilim âlemine sunmak,

b) Pek yakında neşredilecek olan tercüme-yi metninden takip imkânını vermek.

Yazmadaki hareke ve kelime hataları ile rivayet farkları, bilhassa İstanbul Cevâib Matbaasındaki baskısıyla karşılaştırılarak, beyit numaralarına göre fotokopinin altına çıkarılmıştır. Beyit numaralarından sonra gelen birinci kelime doğrusunu, ondan tireyle ayrılmış olan ikinci kelime yazmadaki yanlış göstermektedir. Rivayet farkı olanlar, parantez içerisinde kaydedilmiştir.

Lâmiyyetu'l-'Arab'ın tab'ı ve yazma nüshaları:

Lâmiyyetu'l-'Arab, Garp'da ilk defa 1826 da Paris'te Isaac Silvestre de Sacy (ölm. 1838) tarafından tercüme ve neşredilmiştir¹⁷.

¹⁶ Bu nüsha matbu fihristlerden sadece Fihrisu Mahtutati'l-Müsavvera 1/515 te yanlış olarak «3933» numaralı diye kaydedilmiştir.

¹⁷ El-Muncid, Mu'cemu'l-'Alâmi's-Şark ve'l-Garb 293.

Matbu metin ve şerhleri ile Garp'taki diğer tercümeleri şunlardır :

Sir James William Redhouse (ölm. 1892), The L — Poem of the Arabs, JRAS (Journal of the Royal Asiatic Society) 1881, s. 437 — 467. Tercümeyle kısa ve özlü bir şerh eklenmiştir.

‘Acebu'l-‘Aceb fi Şerhi Lāmiyyetu'l-‘Arab, Ebu'l-Kasım b. ‘Omeri'z-Zamaşerî (ölm. 538/1143), İstanbul 1300, Matbaa'tu'l-Cevaib. Altında hâşiye şeklinde « Mubarrad » unvanı ile ma'ruf Ebu'l-‘Abbas Muḥammed b. Yezîdî'l-Ezdi (ölm. 286/899) ye atfolunan şerh te vardır¹⁸.

El-Mu‘allakātu's-Seb‘ ve yelihā Lāmiyyetu'l-‘Arab li'ş-Şanfarā, Aḥmed ‘Omeru'l-Ezherî, Mısır 1319.

Mecmu‘atu'l-Kaşaid, El-Matbaa'tu'l-Edebiyye, Beyrut 1326. (Dördüncü kaside, sahife 18 — 22)

Schanfarastudien, G. Jacob, SB. Bayr. Ak. (Sitzungsberichte Bayrischen Akademie der Wissenschaften) 1915, 4.

G. Jacob'un tercümesi R. Geyer tarafından ikmal edilerek bir de medhal ilâvesiyle tekrar neşredilmiştir: Isl. (Der Islam) VII. 117, Hannover 1923.

İslâm âleminin ve Avrupa'nın başlıca kütübhanelerinde Lāmiyyetu'l-‘Arab'ın muhtelif yazmaları bulunmaktadır. Bunlar için Brockelmann'ın GAL. Supp. I/52 — 54 sahifelerine bakılmalıdır. Biz, Brockelmann'ın tesbit edemediği İstanbul kütübhanelerinde bulunan birkaç nüshayı buraya ilâve ediyoruz :

1 — Ayasofya 4145. عقد درر الأدب في شرح لامية العرب

İkdu Dureri'l-Edeb fi Şerhi Lāmiyyeti'l-‘Arab, Şarihi Eş-Şeyḥ Muḥammed b. 'l-Hasan b. Ebi Aylaeuki't-Turki, 84 yaprak, nesih yazma, Şârih hattı ile hierî 689 da yazılmıştır.

2 — Feyzullah Efendi (Millet) 2129. Mecmua.

Sahife 91 b — 96 a. Her beytin altına kısa şerhi yapılmış. Şarihi kaydedilmemiş. Yalnız, mecmuanın ilk risalesi, İbnu Mālîki'n-Nahvi'ye aittir. Nesih Yazmadır. 85 b. sahifede 748 H., 196 b de 725 H. olarak iki ayrı tarih vardır. Hattat sadece 196 b de Aḥmed b. ‘Omer b. Muḥammedi'l-Ḥarîrî'l-Kerki adıyla kaydedilmiştir.

¹⁸ Nöldeke, bu şerhin Mubarrad'a değil, Sa'leb'e ait olmak ihtimalinden bahseder: G. Jacob, Schanfarastudien 15; Gal. Supp. I/54.

3 — Feyzullah Ef. 1662. Mecmua.

Sahife 90 b — 93 a. 738 H de yazılmış. Bazı beyitlerin altında kısa şerhler vardır. Şârih hakkında bir kayıt yok. Mecmuanın başında El Haţîbu't-Tebrizî'ye (ölm. 502) ait başka şerhler vardır.

Bu nüsha da Fihrisu Mahtûţâti'l-Muşavvera I/515 te tesbit edilmiştir.

4 — Fatih (Süleymaniye) 3919. Mecmua.

كتاب بلوغ الأرب من لامية العرب

Kitabu Bulûgi'l-Ereb min Lāmiyyeti'l-^cArab, Cārullah'z-Zamaḥşerî. Yaprak 125-157. Nesih yazma, 1014 H

5 — Lala İsmail (Süleymaniye) 732. Mecmua.

اعجب العجب في شرح لامية العرب للزخشرى

Yaprak 103 — 145. A'cebu'l-Aceb fi Şerhi Lāmiyyeti'l-^cArab li'z-Zamaḥşerî. Ta'lik yazma, Şeyh Muhammed b Hasan taraftından 1035 H. de yazılmıştır.

6 — Esad Ef (Süly.) 2798.

Şerhu Lāmiyyeti'l-^cArab, Muḥammedu'l-^cİşâmi'd-Dimeskî, 38 yaprak. Müellif hattı, hat tarihi kaydedilmemiş, fakat müellifinin İkinci Sultan Abdulhamid Han devrinde İstanbul'da yaşadığı zikredilmiştir.

Anonim olan yani kime ait olduğu tesbit edilemeyen yazma nüshalar da şunlardır:

7 — Esad Ef. 3542 Mecmua.

Yaprak 257 b — 158 a. Eski bir yazma. Tahminen altıncı asra ait.

8 — Halet Ef. (Süly) 769. Mecmua.

Yaprak 155 — 157. Kenarları hâşiyeli ta'lik yazma, 1014 H

9 — Hasan Hüsnü (Süly.) 518. Mecmua.

Yaprak 161 b — 162 b. Güzel bir ta'lik yazma. Tahminen hicrî X. asır.

10 — Köprülü 1627. Mecmua.

Yaprak 139 b — 142 a. Kenarları hâşiyeli ta'lik bir yazma.

عن أبي بصير عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال من أحب الله أحب إليه دينه وأحب إليه أهله وأحب إليه نفسه	عن أبي بصير عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال من أحب الله أحب إليه دينه وأحب إليه أهله وأحب إليه نفسه
سَمِعْتُ الْأَمِيَّةَ بِحَدِيثِ اللَّهِ تَعَالَى وَصَلَّى بِنَبِيِّهِ عَلَيْهَا نَبِيًّا عَجَبًا وَأَمَّا الظَّاهِرُ فَبِنَبِيِّهِ	عن أبي بصير عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال من أحب الله أحب إليه دينه وأحب إليه أهله وأحب إليه نفسه
عن أبي بصير عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال من أحب الله أحب إليه دينه وأحب إليه أهله وأحب إليه نفسه	عن أبي بصير عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال من أحب الله أحب إليه دينه وأحب إليه أهله وأحب إليه نفسه

عن أبي بصير عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال من أحب الله أحب إليه دينه وأحب إليه أهله وأحب إليه نفسه	عن أبي بصير عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال من أحب الله أحب إليه دينه وأحب إليه أهله وأحب إليه نفسه
فَوَ كَلَّا زَاوَى الضَّحَى حَلِيصًا لِيَا بَنِي آدَمَ	عن أبي بصير عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال من أحب الله أحب إليه دينه وأحب إليه أهله وأحب إليه نفسه
عن أبي بصير عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال من أحب الله أحب إليه دينه وأحب إليه أهله وأحب إليه نفسه	عن أبي بصير عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال من أحب الله أحب إليه دينه وأحب إليه أهله وأحب إليه نفسه
وَمِنْ كَذَلِكَ نَزَّلْنَا الْحَيُّ الْكَافِي مِنَ الرَّحْمَةِ	عن أبي بصير عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال من أحب الله أحب إليه دينه وأحب إليه أهله وأحب إليه نفسه
عن أبي بصير عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال من أحب الله أحب إليه دينه وأحب إليه أهله وأحب إليه نفسه	عن أبي بصير عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال من أحب الله أحب إليه دينه وأحب إليه أهله وأحب إليه نفسه

١٦٧ - ١٦٨ - الكنج - الكنج

	وَالَّذِينَ آمَنُوا وَتَتَّبِعَتَهُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَأَتَّبِعُوا آلَهُمْ سَعِيدًا
	فَإِنَّكَ لِلْبَنِي إِسْرَائِيلَ رَسُولٌ مُّبِينٌ
فَإِنَّكَ لِلْبَنِي إِسْرَائِيلَ رَسُولٌ مُّبِينٌ	فَإِنَّكَ لِلْبَنِي إِسْرَائِيلَ رَسُولٌ مُّبِينٌ
فَإِنَّكَ لِلْبَنِي إِسْرَائِيلَ رَسُولٌ مُّبِينٌ	فَإِنَّكَ لِلْبَنِي إِسْرَائِيلَ رَسُولٌ مُّبِينٌ

٥٨ نك - نك . ١٠ - آتوخ - آتوخ

	فَإِنَّكَ لِلْبَنِي إِسْرَائِيلَ رَسُولٌ مُّبِينٌ
	فَإِنَّكَ لِلْبَنِي إِسْرَائِيلَ رَسُولٌ مُّبِينٌ
فَإِنَّكَ لِلْبَنِي إِسْرَائِيلَ رَسُولٌ مُّبِينٌ	فَإِنَّكَ لِلْبَنِي إِسْرَائِيلَ رَسُولٌ مُّبِينٌ
فَإِنَّكَ لِلْبَنِي إِسْرَائِيلَ رَسُولٌ مُّبِينٌ	فَإِنَّكَ لِلْبَنِي إِسْرَائِيلَ رَسُولٌ مُّبِينٌ

٥٩ الآية - الآية . ٥٧ - نكأل - نكأل . ٥٨ - نكأل - نكأل

عَلَّامٌ ذُو جَلَالٍ كَمَا جَاءَ فِي آيَةِ سُبْحَانَكَ

بِقَوْلِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

بِقَوْلِكَ تَصَدَّقُ بِرَفْعِ عَيْنِ الْأَعْمَى بِكَلِمَتَيْهَا
فَالْأَعْمَى هُوَ مَنْ لَا يَرَى شَيْئًا وَلَا يَسْمَعُ شَيْئًا

وَلَا يَذْهَبُ بِشَيْءٍ مِنْهَا وَلَا يَنْظُرُ بِشَيْءٍ مِنْهَا

بِقَوْلِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

بِقَوْلِكَ تَصَدَّقُ بِرَفْعِ عَيْنِ الْأَعْمَى بِكَلِمَتَيْهَا
فَالْأَعْمَى هُوَ مَنْ لَا يَرَى شَيْئًا وَلَا يَسْمَعُ شَيْئًا

وَلَا يَذْهَبُ بِشَيْءٍ مِنْهَا وَلَا يَنْظُرُ بِشَيْءٍ مِنْهَا

بِقَوْلِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

بِقَوْلِكَ تَصَدَّقُ بِرَفْعِ عَيْنِ الْأَعْمَى بِكَلِمَتَيْهَا
فَالْأَعْمَى هُوَ مَنْ لَا يَرَى شَيْئًا وَلَا يَسْمَعُ شَيْئًا

فَأَنْقَلِبْ إِلَى رَبِّكَ جَانِبًا مِمَّنْ جَاءَ بِكَ الْقُرْآنُ

بِقَوْلِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

بِقَوْلِكَ تَصَدَّقُ بِرَفْعِ عَيْنِ الْأَعْمَى بِكَلِمَتَيْهَا
فَالْأَعْمَى هُوَ مَنْ لَا يَرَى شَيْئًا وَلَا يَسْمَعُ شَيْئًا

وَلَا يَذْهَبُ بِشَيْءٍ مِنْهَا وَلَا يَنْظُرُ بِشَيْءٍ مِنْهَا

بِقَوْلِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

بِقَوْلِكَ تَصَدَّقُ بِرَفْعِ عَيْنِ الْأَعْمَى بِكَلِمَتَيْهَا
فَالْأَعْمَى هُوَ مَنْ لَا يَرَى شَيْئًا وَلَا يَسْمَعُ شَيْئًا

وَلَا يَذْهَبُ بِشَيْءٍ مِنْهَا وَلَا يَنْظُرُ بِشَيْءٍ مِنْهَا

بِقَوْلِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

بِقَوْلِكَ تَصَدَّقُ بِرَفْعِ عَيْنِ الْأَعْمَى بِكَلِمَتَيْهَا
فَالْأَعْمَى هُوَ مَنْ لَا يَرَى شَيْئًا وَلَا يَسْمَعُ شَيْئًا

وَأَلْفٌ مِّنْ مِّثَالِهَا تَعْرَفُونَ عِبَادَ اللَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بِحَوْلِهِ سَأَلْنَا الْمُسْلِمِينَ عَنِ الْإِسْلَامِ وَالْمُؤْمِنِينَ	أَخْلَاوَاتُهَا أَصْدَارُهَا مِمَّا لَمْ تَأْتِ بِهَا مَعْرِفَةٌ وَمِنَ الْبَرِّ	بِحَوْلِهِ سَأَلْنَا الْمُسْلِمِينَ عَنِ الْإِسْلَامِ وَالْمُؤْمِنِينَ بِحَوْلِهِ سَأَلْنَا الْمُسْلِمِينَ عَنِ الْإِسْلَامِ وَالْمُؤْمِنِينَ بِالْحَوْلِ وَالْحَوْلِ وَالْحَوْلِ	وَأَلْفٌ مِّنْ مِّثَالِهَا تَعْرَفُونَ عِبَادَ اللَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بِحَوْلِهِ سَأَلْنَا الْمُسْلِمِينَ عَنِ الْإِسْلَامِ وَالْمُؤْمِنِينَ

٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

وَأَلْفٌ مِّنْ مِّثَالِهَا تَعْرَفُونَ عِبَادَ اللَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بِحَوْلِهِ سَأَلْنَا الْمُسْلِمِينَ عَنِ الْإِسْلَامِ وَالْمُؤْمِنِينَ	أَخْلَاوَاتُهَا أَصْدَارُهَا مِمَّا لَمْ تَأْتِ بِهَا مَعْرِفَةٌ وَمِنَ الْبَرِّ	بِحَوْلِهِ سَأَلْنَا الْمُسْلِمِينَ عَنِ الْإِسْلَامِ وَالْمُؤْمِنِينَ بِحَوْلِهِ سَأَلْنَا الْمُسْلِمِينَ عَنِ الْإِسْلَامِ وَالْمُؤْمِنِينَ بِالْحَوْلِ وَالْحَوْلِ وَالْحَوْلِ	وَأَلْفٌ مِّنْ مِّثَالِهَا تَعْرَفُونَ عِبَادَ اللَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بِحَوْلِهِ سَأَلْنَا الْمُسْلِمِينَ عَنِ الْإِسْلَامِ وَالْمُؤْمِنِينَ

٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

	بُكَتَابِ الْأَرْبَعِيَّةِ ذُوْنَ عَرَبِيَّةٍ مِمَّا سَوَّلَ ذُوْرِيَّةٌ بِالْحَيْكَةِ الْكُوفِيَّةِ فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ وَالْمَا فِيهَا عَلَى يَسَارٍ مِنْ أَلْفِ عَشْرٍ وَشَرْحُهَا مِنْ أَلْفِ ذُوْرِيَّةٍ مِمَّا سَوَّلَ ٥	
وَأَلْفٌ وَخَلَا فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ مِمَّا سَوَّلَ		
بِأَرْبَعِيَّةٍ فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ مِمَّا سَوَّلَ	بِأَرْبَعِيَّةٍ فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ مِمَّا سَوَّلَ وَبِأَرْبَعِيَّةٍ فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ مِمَّا سَوَّلَ جَاءَ فِيهَا مِنْ أَلْفِ عَشْرٍ ٥	
وَأَعْبَادٌ مِمَّا سَوَّلَ فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ مِمَّا سَوَّلَ	بِأَرْبَعِيَّةٍ فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ مِمَّا سَوَّلَ بِأَرْبَعِيَّةٍ فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ مِمَّا سَوَّلَ ٥	

بِأَرْبَعِيَّةٍ فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ مِمَّا سَوَّلَ	بِأَرْبَعِيَّةٍ فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ مِمَّا سَوَّلَ بِأَرْبَعِيَّةٍ فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ مِمَّا سَوَّلَ بِأَرْبَعِيَّةٍ فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ مِمَّا سَوَّلَ ٥	
كَأَنَّهَا مِمَّا سَوَّلَ فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ مِمَّا سَوَّلَ	بِأَرْبَعِيَّةٍ فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ مِمَّا سَوَّلَ بِأَرْبَعِيَّةٍ فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ مِمَّا سَوَّلَ بِأَرْبَعِيَّةٍ فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ مِمَّا سَوَّلَ ٥	
فَعَبَتْ غَسَا سَا مِمَّا سَوَّلَ فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ مِمَّا سَوَّلَ	بِأَرْبَعِيَّةٍ فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ مِمَّا سَوَّلَ بِأَرْبَعِيَّةٍ فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ مِمَّا سَوَّلَ بِأَرْبَعِيَّةٍ فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ مِمَّا سَوَّلَ ٥	

بِأَرْبَعِيَّةٍ فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ مِمَّا سَوَّلَ
 بِأَرْبَعِيَّةٍ فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ مِمَّا سَوَّلَ
 بِأَرْبَعِيَّةٍ فِي مَعْنَى الْأَرْبَعِيَّةِ مِمَّا سَوَّلَ ٥

هَمَّتْ وَهَمَّتْ وَتَبَدَّلَتْ وَتَبَدَّلَتْ

تَبَدَّلَتْ وَتَبَدَّلَتْ

تَبَدَّلَتْ وَتَبَدَّلَتْ
تَبَدَّلَتْ وَتَبَدَّلَتْ
تَبَدَّلَتْ وَتَبَدَّلَتْ

وَلَيْتَ جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ كَمَا جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ

وَلَيْتَ جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ كَمَا جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ

وَلَيْتَ جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ كَمَا جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ

وَلَيْتَ جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ كَمَا جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ

وَلَيْتَ جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ كَمَا جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ

وَلَيْتَ جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ كَمَا جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ

وَلَيْتَ جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ كَمَا جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ

وَلَيْتَ جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ كَمَا جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ

وَلَيْتَ جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ كَمَا جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ

وَلَيْتَ جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ كَمَا جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ

وَلَيْتَ جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ كَمَا جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ

وَلَيْتَ جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ كَمَا جَاءَ هَذَا مَعَكُمْ

وَأَيْدِيهِمْ فِي سَفَرِهِمْ لَا يَمْسُوهَا وَالْأَيْدِيَّ الْمُسْفِرَاتِ وَالْأَيْدِيَ الْمُتَمَسِّكَاتِ فَتَعْلَمُونَ	
وَأَيْدِيهِمْ فِي سَفَرِهِمْ لَا يَمْسُوهَا	وَالْأَيْدِيَ الْمُتَمَسِّكَاتِ فَتَعْلَمُونَ
وَأَيْدِيهِمْ فِي سَفَرِهِمْ لَا يَمْسُوهَا	وَالْأَيْدِيَ الْمُتَمَسِّكَاتِ فَتَعْلَمُونَ
وَأَيْدِيهِمْ فِي سَفَرِهِمْ لَا يَمْسُوهَا	وَالْأَيْدِيَ الْمُتَمَسِّكَاتِ فَتَعْلَمُونَ

٣١ - المصنف - المصنف (٣٧) - نكل - نكل
 ٣٢ - مرسل - مرسل (٣٤) - المصنف - المصنف

أَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ قُلُوبًا تَعْقِلُونَ	
أَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ قُلُوبًا تَعْقِلُونَ	أَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ قُلُوبًا تَعْقِلُونَ
أَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ قُلُوبًا تَعْقِلُونَ	أَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ قُلُوبًا تَعْقِلُونَ
أَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ قُلُوبًا تَعْقِلُونَ	أَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ قُلُوبًا تَعْقِلُونَ

٣٠ - عاصم - عاصم (رواه) - آه من (رواه)

	وقالوا يا عيسى بن مريم انزلناك الكتاب بالروح انزلناك بالروح
وقالوا يا عيسى بن مريم انزلناك الكتاب بالروح	وقالوا يا عيسى بن مريم انزلناك الكتاب بالروح وقالوا يا عيسى بن مريم انزلناك الكتاب بالروح وقالوا يا عيسى بن مريم انزلناك الكتاب بالروح
وقالوا يا عيسى بن مريم انزلناك الكتاب بالروح	وقالوا يا عيسى بن مريم انزلناك الكتاب بالروح وقالوا يا عيسى بن مريم انزلناك الكتاب بالروح وقالوا يا عيسى بن مريم انزلناك الكتاب بالروح

٢٧٨ - ٢٧٩ - ٢٨٠ - ٢٨١ - ٢٨٢ (رواية)

	وقالوا يا عيسى بن مريم انزلناك الكتاب بالروح وقالوا يا عيسى بن مريم انزلناك الكتاب بالروح وقالوا يا عيسى بن مريم انزلناك الكتاب بالروح
وقالوا يا عيسى بن مريم انزلناك الكتاب بالروح	وقالوا يا عيسى بن مريم انزلناك الكتاب بالروح وقالوا يا عيسى بن مريم انزلناك الكتاب بالروح وقالوا يا عيسى بن مريم انزلناك الكتاب بالروح
وقالوا يا عيسى بن مريم انزلناك الكتاب بالروح	وقالوا يا عيسى بن مريم انزلناك الكتاب بالروح وقالوا يا عيسى بن مريم انزلناك الكتاب بالروح وقالوا يا عيسى بن مريم انزلناك الكتاب بالروح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَلَيْسَتِ بِنُكْحَانِ الْأَرْضِ كَيْ لَا يَكُونَ	وَلَيْسَتِ بِنُكْحَانِ الْأَرْضِ كَيْ لَا يَكُونَ وَوَلَا يَجْعَلُنَا لِلْأَرْضِ مَلَكًا مَشِينًا
وَلَا يَجْعَلُنَا لِلْأَرْضِ مَلَكًا مَشِينًا	وَلَا يَجْعَلُنَا لِلْأَرْضِ مَلَكًا مَشِينًا وَوَلَا يَجْعَلُنَا لِلْأَرْضِ مَلَكًا مَشِينًا
وَأَطْرَقَ عَلَى الْبَصْرِ طَرَقًا أَبْوَابُ	وَأَطْرَقَ عَلَى الْبَصْرِ طَرَقًا أَبْوَابُ وَوَلَا يَجْعَلُنَا لِلْأَرْضِ مَلَكًا مَشِينًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ : ٢٧٣
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ : ٢٧٤
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ : ٢٧٥
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ : ٢٧٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا الْأَرْضُ عَصَانًا	إِذَا الْأَرْضُ عَصَانًا إِذَا الْأَرْضُ عَصَانًا
إِذَا الْأَرْضُ عَصَانًا	إِذَا الْأَرْضُ عَصَانًا إِذَا الْأَرْضُ عَصَانًا
إِذَا الْأَرْضُ عَصَانًا	إِذَا الْأَرْضُ عَصَانًا إِذَا الْأَرْضُ عَصَانًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ : ٢٧٧
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ : ٢٧٨
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ : ٢٧٩
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ : ٢٨٠

وَأَخْلَافٌ كَلَامٌ مَعْرُوفٌ وَفِيهِ وَبَعْدُ

وَأَخْلَافٌ

أَخْلَفَ يَخْلِفُ مَخْلُوفٌ وَبَعْدُ
 مَخْلُوفٌ مَخْلُوفٌ وَبَعْدُ
 مَخْلُوفٌ مَخْلُوفٌ وَبَعْدُ

وَأَبْسَ بَعْدَ بَعْدِ الْبَعْدِ الْبَعْدِ

وَأَبْسَ

أَبْسَ يَأْبِسُ مَبْسُومٌ وَبَعْدُ
 مَبْسُومٌ مَبْسُومٌ وَبَعْدُ

وَأَبْسَ بَعْدَ الْبَعْدِ الْبَعْدِ

وَأَبْسَ

أَبْسَ يَأْبِسُ مَبْسُومٌ وَبَعْدُ
 مَبْسُومٌ مَبْسُومٌ وَبَعْدُ

١٩ - أَوْجَلُ السَّبَبِ - أَوْجَلُ السَّبَبِ

وَأَبْسَ بَعْدَ بَعْدِ الْبَعْدِ الْبَعْدِ

وَأَبْسَ

أَبْسَ يَأْبِسُ مَبْسُومٌ وَبَعْدُ
 مَبْسُومٌ مَبْسُومٌ وَبَعْدُ

وَأَبْسَ بَعْدَ بَعْدِ الْبَعْدِ الْبَعْدِ

وَأَبْسَ

أَبْسَ يَأْبِسُ مَبْسُومٌ وَبَعْدُ
 مَبْسُومٌ مَبْسُومٌ وَبَعْدُ

وَأَبْسَ بَعْدَ بَعْدِ الْبَعْدِ الْبَعْدِ

وَأَبْسَ

أَبْسَ يَأْبِسُ مَبْسُومٌ وَبَعْدُ
 مَبْسُومٌ مَبْسُومٌ وَبَعْدُ

١٤ - أَوْجَلُ السَّبَبِ - أَوْجَلُ السَّبَبِ

١٦ - أَوْجَلُ السَّبَبِ - أَوْجَلُ السَّبَبِ

بَلَدًا فَخَالِبٌ وَلَا يَمْسَعُ وَلَا يَضِلُّهُ

بَلَدًا فَخَالِبٌ وَلَا يَمْسَعُ وَلَا يَضِلُّهُ
بَلَدًا فَخَالِبٌ وَلَا يَمْسَعُ وَلَا يَضِلُّهُ
بَلَدًا فَخَالِبٌ وَلَا يَمْسَعُ وَلَا يَضِلُّهُ

هَنُوفٌ مِّنَ اللَّيْلِ لَمَّا أَصْبَحَ قَدْ

هَنُوفٌ مِّنَ اللَّيْلِ لَمَّا أَصْبَحَ قَدْ
هَنُوفٌ مِّنَ اللَّيْلِ لَمَّا أَصْبَحَ قَدْ
هَنُوفٌ مِّنَ اللَّيْلِ لَمَّا أَصْبَحَ قَدْ

إِذَا زُلْزِلَتْهَا بِالْيَمِّ حَتَّىٰ كَانَتْهَا أَهْلًا

عَجَلٌ - عَجَلٌ (١٢) عَجَلٌ - عَجَلٌ (١٣)
عَجَلٌ (رواية) - عَجَلٌ ؛ عَجَلٌ - عَجَلٌ

وَكُلًّا قَدْ جَاءَ بِسَبْحٍ مُّطَهَّرٍ

وَكُلًّا قَدْ جَاءَ بِسَبْحٍ مُّطَهَّرٍ
وَكُلًّا قَدْ جَاءَ بِسَبْحٍ مُّطَهَّرٍ
وَكُلًّا قَدْ جَاءَ بِسَبْحٍ مُّطَهَّرٍ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ لَّا تُكْرَهُ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ لَّا تُكْرَهُ
وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ لَّا تُكْرَهُ
وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ لَّا تُكْرَهُ

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ لَّا تُكْرَهُ
وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ لَّا تُكْرَهُ
وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ لَّا تُكْرَهُ

عَجَلٌ - عَجَلٌ (١٠) عَجَلٌ - عَجَلٌ (٩)
عَجَلٌ - عَجَلٌ (١٠) عَجَلٌ - عَجَلٌ (٩)

وَبِالْأَضْمَانِ إِلَى كَرِيهِمْ عَمَلًا لِيَنْزِلَ	
وَبِالْأَضْمَانِ إِلَى كَرِيهِمْ عَمَلًا لِيَنْزِلَ	وَبِالْأَضْمَانِ إِلَى كَرِيهِمْ عَمَلًا لِيَنْزِلَ
لِيَنْزِلَ مَا بِالْأَضْمَانِ عَمَلًا لِيَنْزِلَ	
وَلِيَنْزِلَ مَا بِالْأَضْمَانِ عَمَلًا لِيَنْزِلَ	
وَلِيَنْزِلَ مَا بِالْأَضْمَانِ عَمَلًا لِيَنْزِلَ	وَلِيَنْزِلَ مَا بِالْأَضْمَانِ عَمَلًا لِيَنْزِلَ
وَلِيَنْزِلَ مَا بِالْأَضْمَانِ عَمَلًا لِيَنْزِلَ	وَلِيَنْزِلَ مَا بِالْأَضْمَانِ عَمَلًا لِيَنْزِلَ
وَلِيَنْزِلَ مَا بِالْأَضْمَانِ عَمَلًا لِيَنْزِلَ	

- (2) على امرئ - على امرئ
- (5) صفاة - صفاة
- (1) كما هو مجزول - كما هو مجزول

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	
وَاللَّهُ يَتَقَرَّبُ إِلَى كَرِيهِمْ عَمَلًا لِيَنْزِلَ	
وَاللَّهُ يَتَقَرَّبُ إِلَى كَرِيهِمْ عَمَلًا لِيَنْزِلَ	
وَاللَّهُ يَتَقَرَّبُ إِلَى كَرِيهِمْ عَمَلًا لِيَنْزِلَ	
وَاللَّهُ يَتَقَرَّبُ إِلَى كَرِيهِمْ عَمَلًا لِيَنْزِلَ	
وَاللَّهُ يَتَقَرَّبُ إِلَى كَرِيهِمْ عَمَلًا لِيَنْزِلَ	
وَاللَّهُ يَتَقَرَّبُ إِلَى كَرِيهِمْ عَمَلًا لِيَنْزِلَ	
وَاللَّهُ يَتَقَرَّبُ إِلَى كَرِيهِمْ عَمَلًا لِيَنْزِلَ	

- (1) لا يملك - لا يملك
- (3) مناهي - مناهي

LĀMĪYYETU'L-^cARAB'IN YAZMA BİR NÜSHASI

Ayasofya Kütübhanesi

3936 / 18_b — 31_a

Yākutu'l-Musta^cşimî'den naklen yazan

Muhammed b. Husam Şemsu'd-Dîni's-Sultânî

Tarihi : 829 hicrî

Yeri : Herat

Yazmadaki hatâlar düzeltilmiştir.

Sahife altlarındaki

beyit numaraları karşısında

birinci kelime doğrusunu

ikinci kelime yanlışını

göstermektedir.